

ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.

Όσιον προτιμῶν δὲ Ἀνδρέαν
Αρχ.

AQUARIUM
AQUARIUM

Προς τὸν Εκδότην τῆς Αλεξαρτήτου.

Σὲ ὑποσχέθην νὰ σὲ κοινοποιῶ, ὅσα παρτη-
ρίω εἶς τὴν ἐνταῦτα διατριβήν μου, ἂν καὶ ἐλ-
γοχρόνιον, καὶ ἰδοὺ, ὅτι ἐκπληρῶ τὴν ὑποσχέσιν
μου.

Μακρὰν ἔτι ζῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ τῶν
Εφημερίδων καὶ διὰ φήμης μενυχρίστησίν μου ἢ
κουσα, ὅτι καὶ τριῶν περίπου ἐκινεῖται ἐπιση-
ματίσθη εἰς τὸ Ναιάδιον Ἑταιρία τις ὑπὸ τὸ
ὄνομα Φιλανθρωπικῇ. Ἐὐχαρίστειν μιν ἐπίσης
ἔκινουσι, ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτῆς ἔστιν κατελλήσας
τοῦ ὄνομα τῆς, ὡς ἐκ τῆς συστάσεως νοσοκο-
μείου, ἐπὶ πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐνδεεῖς παραλαβάν-
τες δωρεάν τὸν θάνατον, τὸν ὅτιον ἢ ἐπι-
κρατοῦσιν τριῶν χρόνων λυρικὴ νύκτος τοῦς
ἐφοδεύει, καὶ εἰς ἐκ τῆς συστάσεως ἀληθοῦς
δακτικῶν Σπολείου, μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐδιδάσκον-
ται τριακῆσιοι περίπου τῶνδε μὲν πολλοὶ πρότερον
ἐκ τῶν ἐκείνων φήμης ἀλλοίως ἢ ἐπὶ θυμῷ
μιν εἰς τὸ νῦν λάβω καὶ ἐγὼ μερὸς τῆς θάρσε-
σος καὶ ὑπερβολικῆς Ἑταιρίας τούτης. Ἐν-
μίζον σιγμὴν ἐντυχίας αὐτῆς, καθὼς ἐμελλον μὲν
καταταχθῆναι μέλος τῆς Ἑταιρίας, ἀλλὰ πρὶν
εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῆς Γενικὴν Συνέλευσιν
συγκροτηθεῖσαν τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐνταῦθα ἀφί-
ξεως μου (τῆς ὁποίας ἔτυχον ὡς ἦλαι ἐξοικητῆς)
ἀρκετὴν ἔλαβον αἰτίαν νὰ γινώσκω εἰς αὐτὴν ἐν-
κέντρον, οὐχὶ φιλανθρωπίας καθὼς ἤλπιζα, ἀλλὰ
ἐπιανθρωπίας καὶ κακοῦθειας. Στεγάζουσιν ἴσως
ὅτι καθέλου τὸ διάστημα τῆς διαρκείας τῆς Συ-
νελεύσεως, ἔγινε πρότερον περὶ προῖδων τῆς
Ἑταιρίας, ἢ λόγος περὶ φιλανθρώπου τινὸς ἔργου
οὐχί, ἀλλὰ ἐναντίον πάσης ἠθικῆς ἀρχῆς, ἢ
κινουσα ἀναγνωσκομένην μίαν ἀπεραντὸλογον ἀνα-
φοράν τινὸς καλίσαντος ἑαυτὸν Αὐτονογὸν τῆς
Ἑταιρίας (καμπασμὸς διαμέτρου ἀντικείμενος

τῶν φιλανθρώπων αἰσθημάτων) αὐτῆς δὲ τὸ τέλος
ἦτον ἡδιαστροφή, ἢ διαίρεσις ἢ ἔξαισις τῶν
παθῶν ἢ μισανθρωπία καὶ οὐχὶ ποτὲ ἡ Φιλανθρω-
πία!!!

Κατηγορία ἦτον φίλος ἢ φιλάνθρωπος αὐτῆς
ἀναφορά ἐναντίον προαζούσης τινὲς Γενικῆς
Συνελεύσεως ἐξελεξαμένης τὰ μέλη τῆς Ἑπι-
τροπῆς τῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ
δε ἐπρεπε νὰ γίνῃ ἀσφύτως κατὰ ἔγινε (ἐκλογὴ
προτιμότερα πάσης ἀλλῆς, ἀλλὰ διὰ ψηφισμοῦ
καὶ ἐπὶ λόγῳ, ὅτι ἐν μέλῳ αὐτῆς, φημίζε-
τε ὡς χρεοκίπος, καὶ δὲν ἀπέδωκε λογαριασμὸν
τῆς χρήσεως τῶν χρημάτων, τὰ ποῖα διὰ λο-
γαριασμὸν ἐπτανησίου τινὸς Σώματος ἔλαβε.

Ἰδοὺ φίλε τίνι τρόπῳ ἡ ἑταιρία ἀπεσπείρωθη
καὶ ἐκείνη τὴν Συνέλευσιν οὐχὶ ἐμνήσθη Φίλων
θρόνων, ἀλλὰ συνήδρισε ἀτόμων ἐπιτρεπόντων
τῇ ἑταιρίᾳ καὶ συκοφαντείαν κινουμένην ἀπὸ
προσώπων κατὰ τοῦ συκοφάντου ἐν καιρῷ πῆς
ἐκείνης ἐκ τῶν φιλικῶν πραγμάτων, ἀνδρὸς τι-
νὸς ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἐνταῦθα αἰσθημάτων, καὶ ἀξία
ἐκείνης ἑταιριότητος αἰσχος αἰσχος τῆς ἀ-
παιτίας τῆς Φιλανθρωπίας οὐκ ἔστιν ὡς πρὸς τὴν
ἐκείνην ἀπαιτίαν ἀντιπαραστήσει κατεγερίας ἀπὸ
τῆς ἐκείνης ἀνθρωπίας.

Ἰδοὺ φίλε πόσῳ πιέζεται, ὅτι εὐρίσκονται ἂν
ἐκείνους ὁποίους δελεάζει ἡ συνείδησις, γε-
νομένη αἰσχος περισπασμοῦ τῶν ἐργατικῶν ἀνθρώ-
πων συνερχομένων διὰ νὰ σκεφθῶσι περὶ Φίλων
θρονον πραγμάτων. Φίλεται φίλε, ὅτι καὶ
εἰς αὐτὴν τὴν Ἑταιρίαν κατὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ
ἀλλὰ εἰσεχώρησεν ἡ Κοτζαβασικὴ Ραδιουργία,
ἥτις δὲν ὑποφέρει βέβαια τὸν ἐκπαίδευσεν καὶ τὴν
φωτισμὸν τῆς Νεολογίας, καὶ εἰς τοῦτο ὑπάρ-
χουν διδόμενα ἄπειρα, καὶ ἐν μόνον εἶναι ἱκανὸν
νὰ σὲ πληροφύγῃ. Οὐκ ἔστιν ἑαυτὸν αὐτοῦ
γὰρ τῆς Ἑταιρίας θεράπυναι αὐτῆς Κοτζαβασί-
δων, γίνετε παρὰ τοῖς καὶ κίλας αὐτὸν....

Αὐτὰ φίλε διὰ τρεῖς εἰς διάστημα τεσσάρων
ἡμερῶν τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς μου, σοφίζομαι,
ὅτι θέλω διηγεῖσθαι ἔτι ὀλίγον τινὰ καιρὸν, καὶ
ὁποῖον ἄλλην παρατήρησιν κίμα, θέλω σὲ τὴν
κίμα γνωστὴν. ὕγια νε.

Εν Αἰγίνῃ 21 Νοεμβρίου 1897.

Ο φίλος σου Ι. Λ.

τε τοῦτο καὶ ὑμεῖς οἱ Ἰδίαι, μέλον τοῦτο πρὸς περι-
 σσιτέραν πληροφορίαντας ὅτι· ἐγκλεῖν ἔγγραφον ἐ-
 πιστεῖτε τῷ κυρίῳ Ἀμμαν πρὸς τὸν Κυβερνήτην

Περὶ δὲ τοῦ ζητουμένου παρὰ τοῦ Ἐκδότην
τῆς Ἀνεξαρτήτου ἐφημερίδος ἀτίγραφον, τῆς
ὅς ἐστι 86α. διαταγῆς, ἡ Γραμματεία αὐτῆς ἀ-
ποκρίνεται ὅτι ἡ ἐλεν ἀποδεχ' ἡ τὸ καὶ δευτῇ εἰς
αὐτὸν ἀτίγραφον, εἶναι δὲν ἀναφερόμενα εἰς αὐτὰ
καὶ πράγματα, ὅτινα δὲ σφύρονται ἐν τῷ ἔθνει
δὲ καὶ κακοποιοῦνται (1)

Τῇ 20 Αυγούστου 1827. Εἰς Αἴγυπτον.
Ο ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν καὶ Ἀφρικανικῶν
Γραμματέων τῆς Ἐκκλησίας.
(Τ.Σ.) Ἀναστάσιος Δόντος.

(1) Κύριε Λόγε, σὺ ὅστις καυχᾶσαι πᾶσι γνω-
ρίζεις πολλά· μαλὰ τὰ ὀμμάτων, ὅτι ἐπιζη-
ρίζου εἰς τοὺς ἄνθρωποις, μὲ τοὺς ὁποίους δι-
οικουῖσθαι, διὰ πῶς αἰτίαν δὲν διενδύεσθαι εἰς
ἐνὲν τὸν ἰαδύτην, ἀλλὰ συκοφαντῶν τοὺς
συμπολίτας· Ἰδρύου; ἐκείνη ἡ ἱερὰ φωνή
ἥτις λέγει εἰς τὸ Πολιτικόν· Σύνταγμα
Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα
χωρὶς πρὸ ἐξέτασιν να χαλᾶν
καὶ νὰ ἀναμεινῶν... λευθερώσιν διὰ
τύπον, ἢ ἀλλήν; τοὺς σοφὰ
μοῦν καὶ τὰς γνώμας τῶν κ.τ.λ.
τί σοὶ φαίνεται ἢ μὴ δὲν τὴν ἀνύστασιν; μὴ
δὲν σοὶ ἀρέσκει; Διὰ τὴν ἀνύστασιν, τίς ἔχουσι
να συμβουλεύωμαι μὲ τοὺς Ἰδρύου, διὰ νὰ
δημοσιεύω τοὺς σοφισμούς μου; ἂν δὲν τὴν ἀ-
νύστασιν, ἀλλὰ τὴν καλῶσιν νὰ τὴν ἀκούω.
Τὸ καὶ αἰεὶ μὲ τὸ κοινόν, τὸ Πολιτικόν Σύν-
ταγμα ἐμπροσθεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ
τὸ χαρτὶ εἰς τὴν τραπέζην μου εἶναι ὁ Θεός μου
τὸ εὐδελόημον, ὁ Κῆρυξ μου, ὁ ἐπιβλητὴς μου
οἱ Ἰδρύου καὶ ὁ Λόγος. Ἐπειτα μὲ ἐμψυχύνει
ἐκείνη ἡ ἀληθὴς φωνή, ἥτις τὴν ἑαυτοῦ μελωδική-
τητα, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἀρμονικὸς ἦχος
δὲν ἔξοικε τὰ αὐτὰ τοῦ κυρίου Λόγου. ἀ-
κυσσῶν. Οἱ οἱ Ἕλληνες εἶναι εἶναι
ἐν ὁποίῳ τῷ τῷ ὁμοίῳ

Νεκρολογία.

Μὲ λυγρὴν καὶ κοινὴν μὲν εἰς τὸ Παρελλήνιον
τὴν θάνατον τοῦ ἐνφρέτου Στρατηγῶ Ἰωάννου
Πέτα, ὅστις ἐσχάτως εἰ, τὴν ἐν Πύργῳ δια-
τρίβην του εἰς τὴν Κενάκλειον πληρωθῆς κατὰ
λαῶς παρ' ἐνὶ στρατεύοντος κατ' ἐξ διὰ τὴν θέρην
πρώτου εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ἐκὼν ἐτελεύτησε
κατὰ τὰς 28 τοῦ παρελθόντος Οκτωβρίου. Οὗ-
τος τὸν τῆς γεννῆς εἶπεν ἔσχε τὴν ἰδίαν εἰ-
πατρίδα Ζακύνθον, ἀλλὰ ἦν μ' ὅσον ἀρετὴν
καὶ παιδείαν, μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν καὶ ἔχλην
ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἀμα ἤκουσεν τὴν ὑπὲρ ἐλευθε-
ρίας αὐτῆς φωνήν, ἀφιερώθη εἰς τὸν πόλεμον αὐτῆς
ἀγῶνα ἐκπίας μεγάλως εἰς τὴν ἐπαύριον τῶν
φιλικῶν καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν Βλαχοναλδοβίαν
πολέμους ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Πατρίδος, ἐλα-
βε τὰ ἔπλα καὶ ἠγωνίσθη γενναίως. Μετὰ δὲ
τὴν καταστροφὴν τῶν ἐκείσε στρατευμάτων σπου-
δαίως ἐνταῦθα εἰς τὰς πολιτείας τοῦ πο-
λετῆ: Νικίτας, καὶ Ἰωάννης ὁ Πύργου
τὰς 28 τοῦ παρελθόντος Οκτωβρίου ἀπὸ τῶν ὀ-
μνυμένων, ἔσπευσεν ὁμοῦ μετὰ τοῦ λειψοῦ συν-
δραμόντος εἰς ἐπερωτήσιν αὐτοῦ. Φιλοκρίτους
δὲ καὶ φιλοχόμενος ἀπὸ ταπεινισμὸν εἰς τοὺς
κατὰ τοῦ Δ' ἁμαλῆ πολέμους ἐπίσκη, καὶ κατὰ
τοῦ Ἰμπραϊμῆ ἠγωνίσθη ἀδιαλείπτως μὲ μεγά-
λον ἔχλην. Συνηγωνίσθη δὲ αἰσίως καὶ εἰς τὸν ὑπὲρ
τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἀγῶνα
ἐσχάτως, φίλος οὖν τὰ μέγιστα καὶ συνηγωνίσθη
τοῦ Στρατηγῶ Νικίτας Τελευταίου δὲ οὐκ ἠνω-
νίστο ὁμοῦ μετὰ τελευτησάντων στρατῶνα α-
μὰ τὰ τοῦ Κολοκύλλον, Γεσπῶν, Κλεπτο-
ν. Μόροις ἰσὺς πλείους καὶ φιλεργούς πατρίδος
τοῦ περιφανῆς Κ. Γεωργίου Πέτα, ἐλάμ-
βανεν ἑλάνον τὰ ἔξωθεν παρ' αὐτοῦ, τ' ἐργασι-
τικὸν σάματιν τότε περισσώτερον τότε δολιγώ-

3
 τερειν, τοῦ ὁποῖου ἐπὶ κεφαλῇς συνηγωνίζετο
 πᾶν τότε ἦσαν συμπολίταις, καὶ ἄλλοι ἐπ' αὐτῶν
 ἦσαν. Οὗτοι ἠθέληθσαν καιρινώτερον τὴν λήτην
 ἢ τὰς εἰρήνης τοῦ ἐκείναι συμπολίτου συναρπά-
 σθαι καὶ αἵματος ἀρχηγῶν. Εὐελύτῃ δὲ περὶ
 τοῦ τρεπομένου χρόνου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀφίστας
 τὴν λήτην ἀπαρηγόρητον μάλιστα εἰς τὸν γέροντα
 πατέρα αὐτοῦ, ὅστις μεγαλύνειαν βίαιαν δὲν ἴσταν
 διατείνε να κἀμὴ εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τοὺς
 τοὺς θάλλοντες, καὶ μένειν ὅχι ὀλιγότερον ἀπα-
 ρηγόντες Φίλοι. τε Συμπολίταις Μεταίσιον
 σου ἡ Μνήμη.
 X. Ζαχαριάδης.

Κύριο Εκβίτα τῆς Αλεξανδρείτου.

Εἰς τὸν Α. 9. 76. τῆς Γεν. Εργ. εἶδον
μῖαν ἀπολογίαν τῶν θαλασσίων δικαστῶν γενο-
μένην παρὰ τοῦ συμπολίτου Κ.Κ., ὅς τις ὡς
εἶδον τῶν πρακτικῶν τοῦ ἐκτάκτου θαλασ-
σίου δικαστηρίου. Ἐκ τούτου τὸν ὅλον τοῦ συμπολί-
του Κ.Κ. περὶ τῶν ἐκτάκτων θαλασσίων Δικα-
στῶν, ἀλλὰ μὴ κακοφασματόν μου βλέπω, ὅτι ἐτι-
μώτερον αὐτῶν ἢ ἱσχυρίζεται τὴν ὑπερίαν κατὰ
τῶν Δικαστῶν ἢ μαρτυρία αὐτοῦ. διότι διὰ καὶ
εἶναι ἀξιώσεως μία μαρτυρία, πρέπει νὰ συνειδυ-
εταὶ ἀπὸ διάφορα σκεπτικά πρὸ πάντων δὲ ὁ μίς
τις πρέπει νὰ εἶναι γνωστός. δεύτερον γνωστὸν εἶναι νὰ
τοῖς ἐπιχειρήσιν, πρέπει νὰ εἶναι ἀξιώσεως, καὶ διὰ
τὸ εἶναι τοιοῦτος, πρέπει νὰ εἶναι εἰς ἡλικίαν τοῦ
ὅς τις κρίνειν. πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρὸς εἰς τὴν δια-
γωγῆν, πρέπει νὰ εἶναι εἰς καὶ αὐτὴν ἐλευθέρας
συλλήψεως. τρίτον δὲ ἔχον ὅλα τὰς ταῦτα, πρέπει
νὰ γνωστὸν καλῶς τὴν ἐπιθεσίαν, δηλ. νὰ εἶναι
αὐτοκτὴς μάρτυς, ὅχι μόνον τῶν ὁμοσίων πρᾶ-
ξεων τῶν Δικαστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν
μελῶν ἰδιοκτείνων τὰς κατὰ τὴν ἐκτακτὴν πρᾶξιν καὶ ὅτι

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς καὶ περὶ τούτων, καὶ τέλος τῆς
 τῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ αὐτὰ τὴν χαρακτηρίσειν ἡμε-
 ρῶν ἡμαρτιώτου, εἰς μίσητος κατὰ νόμον θεοῦ
 εἶναι δεκτός. οὕτως, μάλιστα Κ.Ι. ὅτι ἄγνωτος
 καὶ ὁ τοιοῦτον ἡμαρτιώτου εἶναι ἀπαράδεκτος.
 Χρὶς νὰ παρεμβῇ ἐν τῇ ἁλλὰ σωματικῇ, αἱ
 ἔλθωμεν δὲ ὀλίγον εἰς τὴν ἰδίαν μαρτυρίαν, εἰς
 τὴν ὁποῖαν β-ασφαλὴ μὲν ἔστι, ὁ συμπόλιος Κ.
 Κ. μὲν τὸ νὰ θίγῃ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἐπειδὴ τὸ
 Δικαστήριον διατίθεται εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐκείνη
 ἄλλας μὲν λέγει ἡλευθερώσει, ἄλλας δὲ κατεΐ-
 λατο, διὰ τοῦτο (λέγει) εἶναι εὐνοφανῆς ἡ κα-
 τηγορία τοῦ Φιλαρέτου Φιλιδικαίου, διὰ τοῦτο
 θεὸς ἀποδεικνύει τίποτε. Ἐπεὶ νὰ μὴ; θεοῦ
 διὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἐλεηρῶς καὶ δικαίως αἱ μὴ
 ἡλευθερώσαν, αἱ δὲ κατεδικάσθησαν, μάλιστα
 ἐπειδὴ τὸ ἑκτακτον Δικαστήριον εἶναι εἰς τὴν Αἴ-
 γυπτον, ὅσοι ἐνθάδε διατίθενται, γνωρίζεται καὶ
 τὰς πράξεις τῶν δικαστῶν, πῶς καὶ τίς τρόπο
 καὶ ἡλευθερώσαν καὶ κατεΐλατο, πῶς, τότε
 καὶ ἀπὸ πῶς ἐσχευίζετο αἰσχυφύσεις, τὴς
 μετείας τὰς προσφορὰς κτλ. ὁδῶν ἄλλων
 τὰς κατὰ τὸ Δικαστήριον.

Ουμνολιτης Η.Κ. θέλει να δώση σαφήτητα
 των ανεφεραμένων τον λόγον, ότι ἴσται μάρτυς
 των τραδίωντος. Ἐλλὰ διὰ τὰ εἶναι τοιοῦτος
 εἴπετο ἡμέλις τοῦ ὁ κατήριος να εἶναι, ἥ ὑπ' αὐτῇ
 λογιστῶν ἡμεσίτης των Δ κατῶν, ὡς τοιοῦτος
 δὲ πῶς, εἶναι περιλήπτης, καὶ τὸ ὁποιον τοῦ
 το ἀποδεικνύεται, ἐπειδὴ ἐν ἀπετόλμησε να ὁ
 λογιστῶν, τὸ ὁμαίον, ὥστε καὶ ὡς ἀνέμωτος
 εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἀπίστιος. Τούτο ἀπο
 δείκνυσι ὅτι τὰ λογιστῶν ταχὶ τοῦ οὐκατοῖτον
 Φιλιππεῖον Φιλοκαίου εἶναι ἀληθῆ, ἀπαράδεκτος
 δὲ τὴν ὁποῖον τοιοῦτος να κἄν ἀνέμωτος ἡμε
 ἀπὸ τῶν ἡμεσίτης καὶ Η.Κ.

Ex. 111. 15 Nov 1911
Am. 111. 15 Nov 11.

A O H N n N

AKA-MIA

ΑΚΑΔΗΜΙΑ